

Ingen hokusfokus i musikterapien

Birte Schelde, demensfaglig leder i Vejle Kommune. Birte har hele sit arbejdsliv arbejdet med ældre og demensramte bl.a. i forskellige lederstillinger.

Hvordan bidrager musikterapien i arbejdet med demensramte i Vejle Kommune?

Til at kunne genfinde en ro som dement ved at være sig selv i musikken. Det at kunne hente noget af sig selv og sin egen identitet

frem og mærke det og føle glæde ved det. Det er helt fantastisk. Min oplevelse er, at musikterapeuterne oftest kommer ind, hvis der er konflikter. F.eks. kan det knibe for plejepersonalet at nå ind til Fru Hansen

”

Det handler om at møde det gamle menneske lige præcis der, hvor det er, og så agere ud fra det. Men også at man kan gå ind og slå på nogle andre strenge i en forpint dement hjerne. Og det er lige præcis det, musikken kan.

omkring plejesituationer, hvor det handler om hygiejne, og hvor det er svært at få kontakt. Der kommer musikterapeuterne så ind og har seancer, hvor de medvirker til at skabe ro og lærer personalet nogle af de redskaber, de bruger. Når beboeren finder den ro, og der er kontakt, så kan man kommunikere med de demente og forsætte sit arbejde. Musikterapeuter gør meget ud af, at der ikke er noget hokuspokus i musikterapien. At det handler om at møde det gamle menneske lige præcis der, hvor det er, og så agere ud fra det. Men også at man kan gå ind og slå på nogle andre strenge i en forpint dement hjerne. Og det er lige præcis det, musikken kan.

Hvilken forskel gør musikterapien for brugere, plejere og pårørende?

At have musikterapi er et redskab, som går i tråd med pædagogiske handleplaner, medicin og gerontopsykiatrisk indsats. Det er ikke noget, man tager frem til særlige lejligheder, men et redskab i bestræbelserne på at have et godt liv, når man er dement. Det betyder selvfølgelig rigtig meget for de pårørende, at de også engang imellem kan få et glimt af det menneske, de kendte. De deltager ikke i det, men en sjælden gang er der pårørende, der gerne vil opleve, hvad der sker under en seance. En pårørende har set et lille videoklip, hvor han ser glimt af sin mor igen, som hun var, hvor hun pludselig fortæller med de få ord, hun har, at

hun har født børn, og at hun kunne godt li' at synge vuggesange og kan sidde og synge "Jeg ved en lærkerede". Det er helt unikt. Så musikterapi kan for de pårørende give et helt fantastisk glimt af genkendelse. Det at kunne fiske bare en lille bitte smule af det menneske frem, som man kendte engang.

Hvilken konsekvens ville det have, hvis musikterapien ikke var tilgængelig hos jer?

Hvis musikterapi ikke var tilgængelig mere, så ville det efterlade et meget stort sort, pædagogisk hul, hvor vi ville mangle et af de ben, vi står på, når vi løser vores opgave med pleje og omsorg. Det ville være ligeså stort et savn som at fjerne nogle af de andre pædagogiske redskaber. Så ville man nok give mere medicin, eller i nogle flere tilfælde ville det være nødvendigt med magtanvendelse i forbindelse med personlig pleje. Det vil jeg påstå. Vi ved ikke altid, hvad vi skal gribe og gøre i, men lige præcis med musikterapien har vi fundet en niche. Musikterapeuterne er rigtig gode til at hente mennesket frem og invitere, kom lige ud i virkeligheden et øjeblik, og lad os være sammen.